

for at være et Gode. Forsaauidt som den 10de S indeholder en Undtagelse med Hensyn til Tiden for at stille Ændringsforslag for Udvalgets Bedkommende, har man troet, at dette laa i Udvalgets særegne Stilling til den Sag, det behandler, men forøvrigt er der aadnet Afgang til det Samme ogsaa for Andre ved de tilføiede Ord: „men Andre kun naar Thinget dertil undtagelsesviis giver sit Samtykke.“ — Det var, hvad jeg skulde tillade mig at bemærke ved disse Paragrapher.

Orsted: Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde ønske, at man havde beholdt Afdelingsystemet. Da den ærede Ordfører har udtalt de Grunde, der tale for og imod, behøver jeg ikke at være vidtløftig i at udtale mig derom. Jeg vil kun sige til hvad den ærede Ordfører har anført, det, at de Medlemmer i Forsamlingen, som sjældent komme ind i Comiteer, faae meget liden Leilighed til at indvirke paa Sagerne, naar der ikke findes saadanne Afdelinger. I disse Afdelinger kan Enhver faae Leilighed til at fremsætte sine Bemærkninger, og forinden der ned sættes en Comitee, denne faae Leilighed til at blive bekendt med de Meninger, som i forskjellige Retninger ere herskende i Forsamlingen, ligesom i disse Afdelinger de forskjellige Meninger gjensidigt kunne berigtiges, førend Sagen kommer for i Forsamlingen. At der skulde vindes Hurtighed i Afdelingerne, det tvivler jeg vel paa; men med Hensyn til at forfatte alle Forsamlingens Medlemmer et klarere Begreb om Sagerne, saavel i deres Almindelighed, som i Enkeltheberne, troer jeg dog, at de ere hensigtsmæssige. Naar det er bemærket, at Afdelingsystemet ikke passer for en saa lille Forsamling som denne, saa vil jeg vel antage, at der ikke er de samme Grunde, der tale for Afdelingerne i en lille Forsamling, som i en større; men imidlertid bestaaer Forsamlingen af 51 eller 50 Medlemmer og Comiteerne ofte kun af 3 Medlemmer, og der er altsaa et stort Antal af Medlemmer, som aldeles ingen Leilighed faaer til at sætte sig ind i Sagerne eller indvirke paa deres Udfald, eller til at faae opklaret, hvad disse enkelte Medlemmer ved Hjælp af deres Indsigter og Erfaring kunde have været istand til at bidrage til Opklaringen af, forinden Sagen endeligt kommer or. Jeg troer tvøvrigt, at naar Afdelings-

indretningen skulde udføres her, saa skulde man kun have 2 Afdelinger og ikke 3, og just det, at der være færre Afdelinger, vilde gjøre, at der blev en større indbyrdes Samvirken end med de flere Afdelinger. Dersom der skulde være flere af Forsamlingens Medlemmer, som udtalte sig for, at man skulde indføre her, saaledes som i den forrige Rigsforsamling, en Afdelings-Indretning, saa vil jeg stemme derfor, og forbeholder mig, under den Forudsætning, at ingen Anden vil gjøre det, at stille et Ændringsforslag. Men dersom jeg bemærker, at der ikke er nogen Stemning derfor i Forsamlingen, saa skal jeg ikke indlade mig paa at udtale Noget derom ved Sagens endelige Behandling eller stille noget Ændringsforslag. Hvad det Dyrige angaaer, skal jeg blot bemærke, at jeg finder, at den Forandring, som den ærede Ordfører nu har meddeelt Forsamlingen, at man agter at gjøre i § 9, er særdeles velgrundet.

Wessely: Naar jeg tillader mig at tage Ordet, saa er det for at forbeholde mig et Ændringsforslag, som jeg ikke troer at kunne finde nogen mere passende Plads til end ved at indskyde det mellem §§ 7 og 8 i Udkastet. Men, naar jeg tager Ordet, er det ikke uden Frygt, idet det kunde synes synderligt, at jeg, som et Medlem, der ikke før har deeltaget i nogen af vore raadgivende eller lovgivende Forsamlinger, vil fremkomme med et Forslag om Forretningsregulativet, der fordrer ikke blot theoretisk, men megen praktisk Indsigt, og der kunde være saameget mere Anledning til ikke at gjøre det, som den store Dygtighed og Indsigt, som findes i Udvalget, maa gjøre et Medlem frygtfomt ved at fremkomme med et saadant Forslag. Imidlertid have, saavidt jeg har erfaret, flere Medlemmer været af den Mening, at det Spørgsmaal, som jeg ønsker at bringe under Overvejelse, kunde være tjenligt til at fremkalde Discussion. Det er nemlig forekommet mig, at Forretningsordenen har et dobbelt Formaal. Deels gaaer den ud paa at fastsætte visse Regler med Hensyn til den Orden, der skal finde Sted i Forhandlingerne, deels at fastsætte saadanne Regler, som ere nødvendige for at udfinde Forsamlingens sande Mening samt flere Bestemmelser, som alle henhøre til den Gang, som bør finde Sted i Thing-